

Rorsgaard: Jeg skal give den ærede fungerende Ordfører for dette Afsnit Ret i, at det naturligvis paa en vis Maade er en Befvemmelighed ikke alene for Udvalget, men ogsaa for Folketinget her, naar en saa stor Mængde Poster som her fremtræde som stillede af hele Udvalget. Det er ligeledes indlysende, at det i høj Grad letter Diskussionen, at der paa Forhaand er opnaaet Enighed om alle disse Poster; men paa den anden Side maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der ogsaa ere Ulemper forbundne dermed. Naar der nemlig foreligger enstemmig Indstilling fra Udvalget, bliver der jo ikke saa megen Anledning til at fremkomme med Motiveringer og Forklaringer som i det Tilfælde, hvor Udvalget er delt. Min Mening er ikke den, at jeg vil anbefale det ærede Udvalg at dele sig eller blive mere stridslystent, men jeg maa dog fremhæve, og jeg tror, at adskillige ærede Medlemmer have faaet det samme Indtryk som jeg, at vi paa denne Maade i høj Grad komme til at gaa i Blinde, og at vi gøre det i desto større Grad, jo mere Udvalget er enigt. Hvis denne Enighed betød, at Anstuelserne virkelig faldt sammen i Udvalget, var det en anden Ting; men efter hvad vi høre, tvivler jeg ikke paa — og jeg ved jo fra tidligere Tid, at det gaar saaledes til — at Enigheden paa mange Punkter opnaas ved, at man slaar af fra begge Sider, saa at i mange Tilfælde ingen af Parterne er tilfreds; saa kommer der en saadan Indstilling til os her med Enstemmighed, hvor det dog ikke er saa udmærket godt altsammen, og derunder kan der saa skjule sig ikke saa ganske lidt, som det maaske kunde være ønskeligt at saa frem, og som vilde være kommen frem, hvis der havde været delt Indstilling. Som sagt, det er ikke en Klage over, at Udvalget arbejder saa godt sammen, men jeg tror, at den Ulempe, jeg har paapeget, virkelig er til Stede for adskillige Posters Bedkommende. Jeg har nærmest taget Ordet i Anledning af enkelte Endringsforslag paa det foreliggende Afsnit under Post- og Telegrafvæsenet. Jeg billiger i Hovedsagen det Standpunkt, som Udvalget har indtaget, at man maa spare paa disse Budgetter; saa længe de give et saa anseligt Understud — vi se jo endog saa et Understud paa Postvæsenets Budget af ca. 49,000 Kr. og paa Telegrafvæsenets af

122,000 Kr. — mener jeg, at der er ingen Grund til, at man ikke skulde spare. Alligevel vil jeg sige, at det er et Spørgsmaal, om man bekæmper disse Understud paa rette Maade, naar man, som det ærede Udvalg gør, kniber og siler paa Smaaposter og navnlig over for en Mængde Funktionærer, som i Forvejen ere meget let stillede. Hvis der skal tilvejebringes en rimelig Balance for Post- og Telegrafvæsenets Bedkommende, tror jeg, at vi maa gaa en anden Vej; vi maa søge de forøgede Indtægterne og ikke søge Balancen tilvejebragt paa Beløstning af ganske smaa lønede og kummerlig stillede Funktionærer. Denne Bemærkning gælder først Endringsforslag under Nr. 63, Forhøjelse af Lønningerne til Postassistenterne i forskellige Provinshyer. Hele det Beløb, som det drejer sig om, er godt og vel 6,000 Kr. og hvis jeg ikke huster fejl, fordeler det sig paa ganske smaa Tillegg, vistnok ikke paa over 200 Kr. eller der omkring, i hvert Fald er det fordelt paa en meget lang Række af Postassisterter. Nu gjorde den ærede Ordfører opmærksom paa, at disse Assisterter, som ere ansatte paa smaa Lønninger, ikke kunde kræve synderlig bedre Billaar, fordi det var en Læretid. Det slaar jo imidlertid ikke ganske til efter de Bemærkninger, den ærede Indenrigsminister gjorde, saa vidt jeg da kunde høre dem. Jeg maa for øvrigt beklage, at vi paa denne Side af Salen have ganske overordentlig vanskelig ved at høre, hvad der siges fra Ministerbanken, navnlig naar Ministeren har den Skik, stadig at tale til Udvalgets Ordfører, som sidderovre i den anden Side af Salen. For saa vidt man vil sige dertil, at saa kunne vi jo rykke derover, naar vi ville høre noget, vil jeg dog bemærke, at saa komte vi i Allemme hos den højtærede Formand, der af og til varstøer os om at blive paa vore Pladser. Men altsaa, saa vidt jeg opfattede den højtærede Minister, have mange af de Assisterter, der her er Tale om, sidde i deres Stillinger, jeg tror i indtil 8 Aar, og altsaa længe sidde paa disse overordentlig smaa Lønninger. Naar de have sidde i saa lang Tid paa disse Poster, saa er der ingen Tvivl om, at de ved Siden af at lære noget ogsaa fungere som Bestillingsmænd, og naar det kan være